

sker —: Men det var jer, som sad i Regeringen den Gang, og I vare pligtige til at vide bedre Besked, og skønt vi gjorde alt muligt for at presse Staten ud i langt større Udgifter, er det jer og jer alene, som have Ansaret. Jeg er alligevel ikke bange for, at denne Betragtning i Længden skal være den, som vinder frem, dertil er den alt for løs og slet underbygget. Det kan ikke forlanges af nogen som helst Regering, at den skal forudse alt, hvad der skal ske i Fremtiden, men det kan forlanges, at den skal holde igen paa yderliggaaende Krav, at den skal gøre opmærksom paa, hvilke Farer der nærmer sig, og paa, at man maa aabne nye Indtægtskilder, og at man ikke maa gaa saa vidt ud, som det kræves fra forskellige Sider. Og saadanne Advarsler have lydt i Mængde her. Man skulde tro, naar man hørte den højtærede Minister, at det var noget ganske særligt her i dette Land, at man har overvurderet de gode Tidens Virkninger og ikke har været tilstrækkelig forudseende med Hensyn til, hvilke Virkninger paa Statens Indtægter den kommende Depressionsperiode vilde have. Men den samme Behovsbevidsthed, som naturligvis til en vis Grad i saa Henseende kan rettes mod vor Regering i de Aar, kan rettes mod andre europæiske Regeringer. Jeg spørger den højtærede Finansminister: Hvor er den Regering og den Lovgivningsmagt i hele den vide Verden, som har sørget for at skaffe tilstrækkelige Statsindtægter i de gode Aar til at holde Balancen oppe i de slette Aar? Jeg vil bede den højtærede Minister granske de sidste Statsregnskabs Resultat for saa godt som alle europæiske Lande, deriblandt for Lande, som baade i Regeringen og i Folkerepresentationen rumme saa betydelige finansielle Kapaciteter som England og Tyskland, og han vil finde, at Underbalancen der er naaet til svimlende Beløb, ganske simpelt fordi ingen fuldt ud har kunnet forudse — antager jeg, siden det ikke er sket noget Sted —, i hvilken Grad mange af de vigtigste Statsindtægter vilde glippe. Det er ingenlunde et for Danmark enestaaende Fænomen; vi finde det i samtlige europæiske Lande.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dinesen: Den Opgave, den ærede Forsvarsminister gav mig, kan jeg ikke

modtage, og jeg tvivler paa, at noget andet Medlem kan modtage den.

Det er ikke et Medlem muligt at skaffe sig Kundskab om Priser paa Ejendomme eller Kundskab om, hvorvidt disse ere for høje, og jeg kender heller ikke nogen anden, som man kan faa til at give saadanne Oplysninger til den højtærede Forsvarsminister, som han udtalte Ønsket om at komme i Besiddelse af. Det, jeg udtalte og henviste til, var, at Staten er i Besiddelse af Arealer, som den bortselger for en Pris, som, efter hvad der forlyder, er Halvdelen af den Pris, man nu køber for til militært Brug. Jeg kan intet udtale om, hvorvidt de Arealer, Staten er i Besiddelse af, ere af de bedst anvendelige i enhver Henseende, men jeg har villet henlede Opmærksomheden paa, at der her frembyder sig Forhold med Hensyn til Anvendelsen af Statens Midler, som jeg ikke har troet at burde tie stille med.

Forsvarsministeren (Krabbe): Jeg skal gøre den Bemærkning, at det vil ligge mig i høj Grad paa Sinde, at de Arealer, som det vil blive nødvendigt at erhverve, blive erhvervede saa billigt og saa forsvarligt som muligt — det er en Selvfølge —, og at det Bidrag, som det ærede Medlem vil give til Oplysninger i saa Henseende, ikke vil blive foragtet, selv om det ikke kan gives saa positivt, som jeg kunde ønske det. Jeg er for Resten overbevist om, at det ærede Medlem med sit Kendskab til Forholdene i Nordsjælland meget godt ved Lejlighed vil kunne give Vink og Oplysninger, som ville være mig nyttige, og de ville blive modtagne med aabne Arme.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dinesen: Et Vink har jeg allerede givet den højtærede Minister, og jeg henstiller til ham, at det bliver Genstand for nøjere Overvejelse.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) angaaende de militære Budgetter. Det ærede Medlems Teori er den, at først i Aaret 1918 vil man fuldt ud kunne se, hvorledes Forsvarslovene have virket, ogsaa ordinært, da vil man have, om jeg maa kalde det saa, Forsvarslovenes normale Budget. Den